

ת"פ 33948/09 - מדינת ישראל נגד חמזה חמזה

בית משפט השלום בנצרת

15 ספטמבר 2014

ת"פ 11-09-33948 מדינת ישראל נ'

חmazeה(עצייר)

ת"פ 33955-09-11

בפני: כב' השופטת - לילך יונג-גפר, סגנית הנשיה

המאשימה

נגד

חmazeה חמזה

הנאשם

nocchim:

מטעם המאשימה: עו"ד עמית פרלה ממ"צ

הנאשם: בעצמו

מטעם הנאשם: עו"ד יוסי גואטה

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית, תקיפות שוטר בנסיבות מחמירות, התחזות לאחר, אי מתן זכות קדימה בצומת, נהיגה ללא רשיון נהיגה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח, נהיגה במהירות מופרזת ועקבפה אסורה.

כתב האישום

2. עובדות המקירה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין אך לצורך גזר הדין אומר בתמצית כי ביום 12.9.11 סמוך לשעה 15:40 נ Heg הנאשם ברכב מס' 16-56-564 (להלן: "הרכב") בכביש 806 לכיוון צומת עילבון (להלן: "צומת"). הנאשם נעצר בצומת לביקורת ובדיקת רישיונות, הציג את רשיון הנהיגה של אחיו ומשעוכב על ידי השוטר במקום נכנס לרכבו ונמלט מהמקום. בהמשך להימלטות, התפרץ הנאשם לצומת מבלי לתת זכות קדימה, נסע במהירות, חצה קוו הפרדה רצוף, לא נשמע להוראות המשטרת, נהוג במהירות של 139 קמ"ש, עקף בקו הפרדה רצוף וגרם לרכבים שבאו ממולו לסתות לשול.

עמוד 1

© verdicts.co.il - זו כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

3. הנאשם המשיך בנסיבות הפרועה עד שנעוצר בנסיבות מצומת בוועינה נוגיידאת. גם שם לא שעה להוראות השוטר לצאת מהרכב, התנגד למעצרו ונתן לשוטר מכת אגרוף לפנים ומכת אגרוף מעל מרפק יד שמאל.

4. את כל האמור עשה הנאשם בעת שהוא פסול נהיגה במסגרת פ"ל 561/06 של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה. וכן כשהוא נוהג ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

תקסир שירות המבחן

5. הตกסיר מפרט את נסיבות חייו של הנאשם. הנאשם בן 34, נשוי ויהפוך לאב בקרוב. לדבריו, נשר מהלימודים לאחר 10 שנים לימוד כיוון שידע כי אביו אדם אמיד ולא ראה כל מטרה בלימודי, על אף התנגדותו האקטיבית של האב. בפועל מאז נשירתו מהלימודים ועד היום הוא עוסק בתחום השיש ומונטаж 2009 בעבודתו מפעל שיש בכפר כנא. אישור שהעביר עליה כי הוא מוכר כבעל עסק ומוניטין בתחום האב.

בעבר היה הנאשם נשוי במשך שנתיים לאשה יהודיה ממוצא רוסי אך הם נפרדו ללא ילדים לאחר קשר בן 9 שנים וכיום הוא נשוי לצעירה בת 20 מכפоро ומתאר קשר תומך וטוב ביניהם.

6. משפחתו מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים ושמונה ילדים כשהנאים הוא הצעיר מביניהם. אביו (75) מתפרק מהשכרת משרדים ובתי עסק, דמות ציבורית מוכרת ומהווה דמות סמכותית משמעותית עבור הנאשם. אמו (65) היא עקרת בית. הנאשם תיאר קשר קרוב וחם בתחום המשפחה וכן מסר כי זכו לחינוך טוב. לדבריו הוא מבוסס כלכלית יותר מאחיו ומסייע להם ובתמורה חש הערכה וכבוד מצדיהם. קצינית המבחן התרשמה כי הנאשם חש צורך להוכיח את כוחו ויכולותיו לאביו ומתקשה להשלים עם מצבים בהם הוא שוגה או נתפס כחלש.

7. לחובת הנאים הרשות קודות שהתיישנו בתחום האלים. בנוסף לחובתו 34 הרשות בתחום התעבורה, בין היתר בעבירות של אי ציות לתמרור עצור, אי החזקת תעוזת ביטוח, שימוש ברכב שנאסר לשימוש, מעבר באור אדום ועוד.

8. הנאשם אינו מקבל על עצמו אחריות למiosis לו למעט עבירות הנהיגה תחת פסילה, ללא רישיון ולא ביטוח. לטעنته, הוכה על ידי שוטרי משטרת ישראל מאוחר ולא הסכים לותר על בדיקתו בבית החולים. כן שיתף כי הבחן שהשוטר לקח את רישיון הנהיגה של אחיו, אך לדבריו, השוטר שחרר אותו ועל כן הוא נסע מן המקום ולא ברחה.

הנאשם שלל כי ביצע עבירות תנואה וכי תקף את השוטרים או התנגד לפעולותיהם.

קצינית המבחן התרשמה כי הנאים ממיעט בחילקו באירוע מثار קושי להתמודד עם המניעים הרגשיים העומדים בסיס ההתנהגותו. להערכתה, הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו והוא מתקשה לקבל מרווחן של דמיות סמכות בסיס ההתנהגותו.

ולפועל בהתאם לכללים המקבילים.

9. בשיקולי הסיכון של הנאשם מונה קצינת המבחן את יציבותו התעסוקתית ויכולת ההסתגלות שלו, תפקידו ואחריותו בקרב המשפחה. בשיקולי הסיכון מצינית היא את התלות שחש הנאשם כלפי אחרים, קושי בגיבוש תפקיך חברתי- משפחתי בשל ומספק, קושי לשלוט בדחוינו ונטיה לפעול מתוך תמרץ רגעי בתגובה שאינה מוסתת.

לדעתה, הנאשם פועל מתוך מיקוד שליטה חיוני ואינו מביע אמפתיה כלפי הנפגעים. הוא ממוקד בצריכו האישים ומשתמש באחרים להשגת מטרותיו. כן מעריצה קצינת המבחן כי קיימים קווים נרकסיסטיים באישיותו.

10. הנאשם לא ביטה נזקקות טיפולית אך הביע חשש عمוק מענישה מוחשית. לאור זאת,โนוכח אי קבלת האחריות, נמנעת קצינת המבחן מהמליצה טיפולית וממליצה לגזר על הנאשם ענישה מוחשית שתמחיש לו את מידת אחריותו לתוצאות מעשי ובונסף לגזר עליו ענישה מותנית ארוכת טווח שתהווה תמרור זהה מרפי מעידות עתידיות.

ראיות לעונש

מטעם המאשימה-

11. מעיון בගילוון הרישום הפלילי עולה כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בתחום האלימות האחת משנהת 1999 והשנייה משנהת 2003.

12. מעיון בගילוון הרשעות תעבורה עולה כי לחובת הנאשם 33 הרשעות החל בשנת 2000 ועד לשנת 2013. בין היתר הורשע הנאשם בעבירות דומות לאלו בהן הורשע בתיק זה (אי החזקת תעודה ביטוח, אי החזקת רישון נהיגה, רישון רכב פקע, עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף) ובעבירות חמורות אחרות (אי צוות לتمرור עצור, נהיגה ברמזור אדום).

מטעם ההגנה-

13. הוגשו 3 מכתבים מעדי אופי ביחס לנואם-

מר ראג'ב עבאס, מנהל אגף הרווחה במועצה המקומית כפר כנא כתוב כי הנאשם מוכר כבעל עסק ומוניטין בתחום האבן, אדם ישר ובבעל קשרים חברתיים מצוינים המשתייך למשפחה מכובדת וידועה בכפר. עוד נכתב כי הנאשם נשיא, הקים משפחה ומצפה לילדים, וכי הוא מעסיק 4 עובדים ונוכחותו חיונית לעסק הנמצא בתחום צמיחה ועל כן מומלץ לאפשר לו להמשיך לנהל את העסק ולדואג למשפחה.

מר עזאלדין אמאра, ממלא מקום וסגן ראש המועצה המקומית כפר כנא, כתב כי הנאשם שייר למשפה מכובדת וידועה בכפר. הוא בעל עסק פרטי של עבודות ابن ושיש ידוע אדם ישר והגון המכבד את הזולת, מתנהג למופת ולא כל בעיות או הפרות כלפי אחרים.

רואה חשבון מר זיאד ספורי, אישר כי לנายน יש מפעל שיש בכפר כנא משנת 2009 וכי הנאשם מעסיק עובדים ומשלם מסים חוק.

טייעוני הצדדים לעונש

14.ב"כ המאשימה מבקש לגוזר על הנאשם מאסר בפועל ממושך לאחר סורג ובריח, פסילת רישון נהגה ממושכת, קנס, פיצוי לשוטר, מאסר מותנה ממושך ופסילת רישון מותנית.

בטיעוני הפנה לצורך הعلاאת רף העונשה במקרים בהם נדרש נהגים לעצור את רכבם ונמלטים בנסיעה מהירה תוך סיכון עצמן, השוטרים ואזרחים תמיימים שנקרו בדרכם. הוא הפנה ל'ע"פ 7798/08 מדינת ישראל נ' שפיקוב ולע"פ 285/13 מוסטפא נ' מדינת ישראל וציטט מרע"פ 10/5579 קרייה נ' מדינת ישראל (2.8.10).

15.התובע סבור כי הערכים החברתיים שנפגעו עקב עבירות התעבורה של הנאשם הינם ההגנה על שלומו ובתוונו של ציבור המשתמשים בדרך, ו עקב עבירות תקיפת השוטר והתחזות לאחר, הינם שמירת שלטון החוק והסדר הציבורי, כבוד לנציגו ומניעת פגעה בשלמות הגוף של גורמי אכיפת החוק. לטענתו התובע בנסיבות פגע הנאשם פגעה קשה בערכיהם אלו.

16.באשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירה ציין התובע כי הנאשם האחראי הבלעדי למעשים. לדבריו לעבירות הנהיגה תחת פסילה והתחזות קדם תכנון וסדרת העבירות מסכנות חיים שביצע הנאשם במשך זמן מרחק מהוות בחירה שלו להמשיך ולבצע עבירות שככל רגע נתון יכול היה להפסקן. באשר לנזק שנגרם, טען התובע כי נגרם נזק ממש לשיטון החוק, וכי העובדה כי בפועל לא נגרם נזק ממש לשלם הגוף נבעה מזיהורותם של השוטרים והסובבים ולא מהתנהגות הנאשם. עוד הוסיף כי עלול היה להיגרם נזק גופני חמור ואף קטלני.

17.התובע טען כי בחינת מדיניות העונשה הנהוגה מעלה כי במקרים דומים הוטלו עונשי מאסר לתקופות ממושכות. הוא ציטט מע"פ 5691/09 ג'בארין נ' מדינת ישראל (11.10.09) ומע"פ 3802/10 אלון נ' מדינת ישראל (26.10.10) והפנה לע"פ 8116/10 ابو עمار נ' מדינת ישראל (10.3.11), ת"פ (ב"ש) 21564-05-12 מדינת ישראל נ' ابو מדעם (20.9.12) ות"פ 11-11-21461 מדינת ישראל נ' הייב.

18.לאור האמור סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין שנות מאסר לשוש שנות מאסר בפועל, בצירוף פסילת רישון נהיגה שתנווע בין שנתיים לשוש ולקנס שהוא בסכום שבין 5,000 ל- 20,000 ₪.

19. באשר לנסיבות שאין קשרו בעבירה ציין התובע את עברו הפלילי של הנאשם הכלל שתי הרשעות בעבירות אלימות וכן 32 הרשעות תעבורה בעבירות שונות.

עוד התייחס למסקיר שירות המבחן והצביע על כך כי לא עולה ממנו אפיק שיקומי או פגיעה אפשרית ב הנאשם ומשפחותו כתוצאה מעונשתו. התובע ציין כי המלצה השירות המבחן להטיל על הנאשם עונשה מוחשית הינה חריגה לאור הזמן שהלך מביצוע העבירות ונוכח העובדה כי הנאשם אינו נתון במעצר.

20. לדברי התובע יש להביא בחשבון אף את שיקול הרתעת הרבים בנסיבות העונש המתאים לנאשם בשל חומרת מעשיו. לsicום, טוען התובע כי כל האמור לעיל מצביע על כך שיש לגזר את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם העונשה שצוין על ידי התביעה.

21. הסגנור מבקש כי בית המשפט ימנע מלמצות את הדיון עם הנאשם ויסתפק במאסר שירות בעבודות שירות ובמאסר על תנאי, שיהווה תמורה אזהרה לנאשם בעתיד.

בטיעונו ציין כי כבר בתחילת משפטו הודה הנאשם בעבירה של נהייה בזמן פסילה על אף שהפסילה ניתנה בהעדר הנאשם וסנגנרו. מאז האירוע, כר' הסגנור, חלפו 3 שנים, הנאשם למד את הליך שאין לנוהג בפסילה, התחתן, התמסד, עובד לפרנסתו במפעל שיש ומצפה ליד.

22. לדברי הסגנור, מאז שנת 2001 אין לחובת הנאשם הרשעות פליליות ובמהלך 13 השנים שהלכו הנאשם שומר על החוק ומכבדו. הוא הפנה למסקיר קצין המבחן ולהתרשותם קצינת המבחן כי הנאשם מגלה אחריות בתפקידו כאיש עסקים וכבן משפחה. לטענתו, יש להעדייף את הדרך השיקומית על פני העונשיות, ולהימנע מהטלת מאסר בפועל העולול לדדרר את הנאשם למקום לא טוב לאחר שזנוח את הפשע במשך שנים רבות.

23. הסגנור הוסיף וציין כי הנאשם היה נתון במעצר ממש ובמעצר בית במשך שנים וזאת לפני הוכרע משפטו והדבר פגע כלכלית, חברתיות וنفسית לבני משפחתו.

דין

24. למצאות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

קבעית מתחם העונש

25. הערכים החברתיים שנפגעו במעשה הנאשם הינם הערך החברתי של שמירת הביטחון הציבורי, והבטחת שלוםם של השוטרים הממונהים על אכיפת מטרה זו. בנהיגתו פרועה בכיבש תחת פסילה, ללא ביתוח וכשהוא לא שמע להוראות השוטרים פגע הנאשם בשלום הציבור וביטה זלוול בצוויים של בית-המשפט ובגורמי אכיפת החוק.

26. לפיכך לעניינו דברי כב' השופט פרוקציה בע"פ 10149/08 מדינת ישראל נ' גוואד מוסלמאן (24.03.09):

"בפסקה מקיפה ועקבית, שב וחר בيت משפט זה על הצורך לנקט מדייניות ענישה מחמירה במיוחד ביחס לעבירות שעוניין נהיגה פרועה ונטולת-רטון בכבישי הארץ, המתבצעות תוך סיכון ממשי של חי אדם - הן של נהגים אחרים בכביש, הן של הולכי רגלי, והן של גורמי אכיפת החוק - הנעשית תוך התעלמות מכללי החוק והבטיחות, ומההוראות ציוויל הגורמים המופקדים על אכיפתם. תכליתה של מדייניות ענישה זו לבטא מסר של גמול והרתעה לעבראים המתפרעים בהיגזה בכבישי הארץ, מסכנים חי אדם, ונמלטים מגורמי אכיפת החוק אגב סיכונם הם, ולהרתיע עבראים פוטנציאליים מהתנהגו דומה, תוך הבלט המחיר העונשי שעל העברי לשלם על סיכון חי אדם הנגרם מהתנהגו, ועל פגיעתו הקשה בגורמים המופקדים על אכיפת החוק (ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן לא פורסם, [פורסם בנבו], 11.11.2004); ע"פ 217/04 אלקוורען נ' סבן (לא פורסם, [פורסם בנבו], 29.6.2005); ע"פ 308/06 מדינת ישראל נ' סבן (לא פורסם, [פורסם בנבו], 15.5.2006); ע"פ 1535/06 מדינת ישראל נ' אבולקיען ישראל נ' לוי (לא פורסם, [פורסם בנבו], 7.6.2006); ע"פ 2100/06 מדינת ישראל נ' אבולקיען (לא פורסם, [פורסם בנבו], 7.6.2006); ע"פ 10656/06 ابو סיף נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 22.4.2007)). מדייניות ענישה מחמירה זו יושמה בפועל גם על נאים חסרי עבר פלילי, וכן במקרים בהם לא ניתן לעבירות סיכון חי אדםUberot Nusfot, וגם כאשר תוצאתה של נהיגה פרועה אגב הימלטות מאנשי המשטרה נסתיימה בדרך נס שלא פגע.."

מדייניות הענישה הנהוגה

27. בתי המשפט חזרו והתריעו בדבר מדייניות הענישה המחמירה שיש לנקט בעבירותאותן ביצע הנאשם: "בית משפט זה חזר והפנה זרקור לתופעה עברייןית קשה ומסוכנת שהפכה למכת אזרחים מסוימים בניסיון לחמוך מההוראת שוטרים המורים לנаг לעצור, תוך התעלמות ממצב הדרכ, בהיגזה פרועה ומסוכנת. בית המשפט חזר והבהיר כי נדרש ענישה מחמירה ומרתיעה שכן מי שמלזל בהוראות השוטרים העושים תפקידם, מסכן חי אדם וגורם נזק בהיגתו, יpunish באופן חמוץ ומרטיע." (**השופט ארבל בע"פ 11/2544 מדינת ישראל נ' סמארה (22.12.11)**).

28. במקרים דומים, השיתו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשים מגוונים, החל בענישה צופה פניעת וחינוכית וכליה בעוניי מסר בפועל, הכל בכפוף לנטיות ביצוע המעשים ובנסיבות האישיות של העברי, וזאת בטרם ההפרדה הראשונית הנדרשת בין נטיות המעשה לאלו של העושה, בהתאם להוראות שבתיון

113 לחוק. עם זאת ראוי לציין כי במקרים, כמו בעניינו, בהם מלבד הימלטות מהשוטרים נספה גם עבירה של תקיפה כלפיו בכלל העונש מסר בפועל לתקופה ממושכת.

כדוגמה, שימת הלב מופנית לע"פ 10476/09 יוסף ابو סביח נ' מדינת ישראל, ע"פ 8704/08 היב נ' מדינת ישראל (23.4.09), ע"פ 4836/11 חממד נ' מדינת ישראל (11.1.12), ע"פ 5691/09 ג'בארין נ' מדינת ישראל (11.10.09), ע"פ 36491-09-12 אלון נ' מדינת ישראל (26.10.10), תפ (נצ') 3802/10 מדינת ישראל נ' עומר היב (3.3.13).

29. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אצין כי הנאשם הוא האחראי הבלעדי למשעו. בידועין ומثار בחירה החליט לנוהג תחת פסילה ולא פולשת ביטוח, ככל הנראה בתקווה שלא יתרפס. בהמשך הטעה את השוטר כשהזדהה כאחיו והחל להימלט מן השוטרים כשהוא מבצע עבירות תנואה רבות ומסכן את עצמו, את העוברים ושבים ואת השוטרים. בסיוםו של האירוע אף תקף את השוטר שניגש לעוזרו. במשעו עלול היה לגרום לנזק בגוף ובנפש, לפגיעה ברכוש ואך בדרך נס לא הסתיים האירוע בתוצאה קטלנית.

30. לאור המפורט, סבורה אני כי מתחש העונש ההולם למשיע העבירות שביצע הנאשם הינו חל במאסר קצר שירוצה בעבודות שירות וכלה במאסר בן 24 חודשים מתחמי סורג ובריח, פסילה, מאסר מותנה וקנס.

גירמת העונש המתאים

31. בଘירת העונש המתאים לנאים שמפניו ומציאות החוק בסעיף 40 יא' לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אין קשרות בביצוע העבירות. נסיבות אלו נלמדות מتسקיר שירות המבחן ומטיעוני הצדדים.

32. הנאשם כבן 34, נשוי טרי ובקרוב הפוך לאבא. מצוי במשפחה נורמטיבית והוא בעל עסק בתחום האבן, כל עונש שיוטל עליו יפגע בו במשפחה ובעסק שלו אך לא יהיה בכך משום פגעה יצאה דפן שהוא מעבר לנשיאה בתוצאות מעשי.

33. הנאשם בחר לניהל את משפטו וcmbון שלא יונש על כך אף מайдך גם לא זוכה להקללה בה זוכה מי שמודה וחוסך את העדת העדים כמו גם מזמןם של הצדדים ושל בית המשפט.

34. מتسקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם אינו מקבל על עצמו אחריות למעשה וכי קוו אישיותו בנוסף לייחסו למשיים מראים כי ישנו סיכוי שישוב לבצע עבירות בעתיד. נוסף על כך לחובת הנאשם כאמור 2 הרשותות קודמות בתחום האלים וכן 33 הרשותות בתחום התעבורה ביןיהן עבירות דומות לאלו המיויחסות לו כאן וכן עבירות חמורות נוספות.

העובדה כי נהג בזמן פסילה חמורה במיוחד, ומהיבת כשלעצמה התייחסות עונשית ממשית.

מכאן למדת אני כי החוק אינו נר לרגליו של הנאשם ואף כי בהמשך תקופה ארוכה לא נתפס כשהוא מבצע עבירות פליליות הרי שככל הקשור לניהגה בכביש מדובר בעברין רצידיביסט המהווה סכנה של ממש שלא לומר "פצצה מתתקתקת".

35. כאמור בפסקת בתי המשפט נהיגה פרועה, اي ציות לחוקי תנוועה והימלטות מגורמי אכיפת החוק הפגנו נורמה ואת כבישי ארצנו למסוכנים וקטלניים. התוצאה של התנהוגות זו הינה פגעה אונשה בח'י אדם, בגוף וברכוש. משכך אין מנוס מלקבוע כי גם לשיקול הרטעה מקום חשוב בجازית עונשו של הנאשם שבפני.

36. נוכח חומרת מעשי הנאשם, אי קבלת האחריות מצדיו, שיקול הרטעה ואי קיומן של נסיבות המצדיקות הקלה בעונשו, אך מאידך העדר הרשותות פליליות מזה שנים רבות, מצאתי לנכון לגזר את עונשו של הנאשם ברף הבינו של מתחם הענישה שציינתי לעיל.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם עונשים כלהלן:

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים בגיןימי מעצרו מיום 12.9.11 עד יום 18.9.11.
2. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, וה坦אי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר כל עבירה כלפי שוטר או עובד ציבור שיש עמה אלימות פיזית, וכן עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
3. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, וה坦אי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר כל עבירה כלפי שוטר או עובד ציבור שיש עמה אלימות פיזית.
4. אני פוסלת את הנאשם מלקלבל או להחזק רישוין נהיגה לתקופה של 18 חודשים מיום שחררו ממאסר.
5. אני פוסלת את הנאשם מלקלבל או להחזק ברישוין נהיגה למשך 3 שנים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו מן המאסר, וה坦אי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של נהיגה פזזה ורשנית.
6. קנס בסך 5,000 ל"נ או 50 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם לא יואר מיום 1.1.15

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כי אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

ליili יונג-גפר, שופטת סגנית נשיא

גזר הדין נמסר לצדים על ידי כי השופט חנן סbag וזאת בהעדרה של כי השופט ליili גפר.